Beelden 2.

Het zoeken naar beelden

7 november 1958
lezing 39

“Gegroet in de Naam van de Heer. Ik zegen jullie, lieve vrienden, gezegend is dit uur.

De stoffelijke wereld waarin jullie leven plaatst jullie voortdurend voor obstakels. Deze verhinderen jullie de wereld te zien zoals die werkelijk is. Tijd, ruimte en beweging zijn een paar van zulke obstakels. Jullie weten allemaal dat in de geestelijke wereld tijd, ruimte en beweging totaal anders zijn dan in jullie zichtbare wereld. Jullie hebben vastgestelde tijdseenheden en maten, onveranderlijk en objectief. Een jaar is een jaar. En een maand, een week, een dag, een uur, een meter of een kilometer bestaan onafhankelijk van een persoonlijke houding. Hetzelfde geldt voor afstand: jullie hebben duidelijk vastgestelde richtingen: rechts, links, boven en beneden. In de geesteswereld is dat niet zo. Ik noem dit met opzet vanavond. Een aantal van jullie geleerden hebben iets van deze waarheid aangevoeld en ontdekt, deels in atoomonderzoek en kernfysica en deels door verkenning van de ruimte. Ruimtevaart zal binnen afzienbare tijd mogelijk worden voor de mensheid. Het zal even vanzelfsprekend worden als een vliegreis nu. Een piloot in een gewoon vliegtuig heeft geen apparatuur nodig om aan te geven of hij stijgt of daalt. Hij kan dat zelf heel duidelijk zien. Als een piloot in de ruimte gaat reizen, is dat niet meer zo; jullie zullen te zijner tijd zien, dat ik de waarheid spreek. Op het moment dat mensen de zwaartekracht van de aarde achter zich hebben gelaten, kunnen ze niet meer vaststellen of ze naar boven gaan of naar beneden. Als het vliegtuig stijgt, lijkt het alsof het schip onder hen naar beneden gaat en vice versa. Dit heeft een bijzondere betekenis, vrienden. Want al leven jullie nog in jullie zichtbare wereld, wanneer jullie met

technische middelen de ruimte verkennen komen jullie dichterbij de wetten van de geest; deze verschijnselen moeten beslist te denken geven. Ik heb het uitgebreid met jullie gehad over de noodzaak je ziel te onderzoeken en met name in de vorige lezing heb ik vooral de innerlijke beelden, de verkeerde indrukken en conclusies besproken die een mens zich vormt in de loop van een aantal levens. Ik heb gezegd hoe belangrijk het is om deze beelden te achterhalen. Zolang jullie deze beelden niet hebben getransformeerd zullen jullie jezelf, je leven en alles wat daarin gebeurt en nog zal gebeuren, niet kunnen begrijpen. Wat in de ruimte geldt, geldt ook in jullie eigen ontwikkeling. Alleen door af te dalen kun je omhoog gaan. Alleen door de diepten, de diepste regionen van je onderbewuste te onderzoeken kun je geestelijk groeien en in de ware zin hoger stijgen. In het begin lijkt het alsof het slechter met je gaat, alsof je achteruit gaat. Tijdelijke depressies vallen nauwelijks te vermijden als je op zoek gaat naar wat en wie je werkelijk bent. Maar denk aan de analogie met de ruimte die spoedig door de wetenschap zal worden bevestigd. Er gebeurt precies hetzelfde als je je ziel onderzoekt. Het lijkt alsof je omlaag gaat en je moet inderdaad in je onderbewuste afdalen om de helderheid en de vrijheid van de absolute waarheid te bereiken, voor zover je in staat bent die op te zoeken zolang je nog in dit lichaam bent.

Ik heb jullie beloofd, dat ik vanavond door zou gaan met het thema: het zoeken naar beelden. Voor diegenen onder jullie, die daar toegewijd mee bezig zijn, zijn een paar feiten belangrijk om te weten. Voor wie nog weerstanden voelt en alleen maar naar deze woorden luistert zal wat ik hier zeg niet veel betekenen, behalve dan, dat het hen wat meer inzicht in de principes van dit proces geeft. Dat kán uiteindelijk leiden tot meer actief persoonlijk onderzoek dat noodzakelijk is voor volledige zuivering zodat je vrijwillig over de drempel van duisternis naar licht stapt. Ik verzoek iedereen die nog niet met zoeken is begonnen maar dat wel wil, om iemand van de kerngroep te vragen om met je te werken want - zoals ik al zei - je kunt het niet alleen. Er zal leiding komen. Iedereen, die echt naar geestelijke groei verlangt, zal hulp vinden, daar kunnen jullie zeker van zijn.

Wanneer jullie naar beelden gaan zoeken is het nuttig van te voren een aantal dingen te weten. Ten eerste moet je je onderbewuste niet met een moraliserende houding tegemoet treden. Het houdt daar niet van en zal zich verzetten. Het zal zich tegen je keren en het voor je bereidwillig bewustzijn des te moeilijker maken om ermee in het reine te komen.

Jullie ontwikkeling tot nu toe heeft je het belang van zuivering en zelfkennis doen inzien. Jullie zijn gaan nadenken over je fouten, tekortkomingen en zwakheden. Hetzelfde geldt voor alle niveaus van je wezen. Daarmee wil ik benadrukken dat er verscheidene lagen zijn, niet alleen een bewuste en een onderbewuste laag. Er zijn met betrekking tot elke denkbare houding, zowel wat betreft je fouten en zwakheden als je kwaliteiten en sterke kanten, diverse niveaus van bewustzijn en zijn.

Een verkeerd beeld en een verkeerde innerlijke indruk beheersen als een rigide vorm je leven. Ze hebben macht over alles wat er met je gebeurt. Die laag bestaat uit fouten, die je bewust misschien goed kent. Maar waarschijnlijk weet je niet, dat dezelfde zwakheden op een ander niveau ook bestaan. Als je met een moraliserende houding aan dit onderzoek begint, raak je in moeilijkheden. Daarom heb ik jullie de vorige keer een andere invalshoek aangeraden: begin met over je pijn, conflicten en problemen na te denken en beschouw je innerlijke misvatting als een onwetendheid en vergissing want daarop berusten in feite alle fouten. Denk na over je eigenaardigheden, je vooroordelen en je gespannenheid in sommige situaties. Ga na hoe je emotioneel op bepaalde dingen reageert en wanneer en hoe deze reacties zich steeds als een patroon in je leven herhalen. Begin met naar díe teleurstellingen van je te kijken waarvan je denkt, dat die niets met je doen of laten te maken hebben. Wanneer je een regelmatig terugkerend patroon gaat herkennen, zul je een verband gaan zien met je eigen innerlijke houding, die je tot dan toe misschien niet had opgemerkt. Dat is de beste start. Nadat je inzicht verworven hebt in je innerlijke reacties en het effect daarvan op uiterlijke gebeurtenissen, zul je inzien dat dit niets minder is dan een fout of verschillende fouten, die op deze diepere niveaus bestaan, totaal gescheiden van je bewuste persoonlijkheid.

Als je eenmaal op het punt komt waarop je beseft, dat je innerlijke reacties het resultaat zijn van een verkeerde houding, zijn er twee mogelijkheden. Het zijn allebei obstakels die je beter van te voren kunt verwijderen als je je er bewust van bent. De ene mogelijkheid is dat je uiteindelijk dezelfde fouten vindt, die je op een oppervlakkig niveau al herkend had; sommige fouten heb je misschien al in zekere mate overwonnen; des te schokkender is het om dezelfde trekken opnieuw te ontdekken. Je kunt erop reageren door te zeggen dat je al wist dat je deze fout had en er zodoende voor zorgen, dat je niet hoeft in te zien dat je op iets heel nieuws gestoten bent, ook al was je je bewust van het

uiterlijk bestaan ervan. Het is echt nodig om het als iets nieuws tegemoet te treden, ook al ben je met het uiterlijk bestaan ervan vertrouwd. Als je dat niet doet, kun je die gevoelens niet opnieuw ondergaan en herbeleven en dat is wel nodig om tot inzicht te komen. Wanneer je bekende reacties of fouten tegenkomt bij je innerlijke beelden, pas er dan voor op een houding aan te nemen van ‘o ja, dat weet ik al’. Misschien is dat wel zo, maar ze bestaan ook op een ander niveau en ze moeten met dezelfde onbevangenheid worden bekeken als van een allereerste ontdekking. Denk daaraan, vrienden.

De tweede mogelijkheid is dat je trekken tegenkomt, die volledig tegenstrijdig zijn aan het beeld dat je van jezelf hebt. Ook dat kan een hinderpaal zijn, omdat je dan gemakkelijk in de verleiding komt om te zeggen: ‘Oh, dat is niet waar, dat kan niet. Die fout heb ik helemaal niet. Het tegenovergestelde is juist een van mijn beste eigenschappen’. Ik zal dit met een paar voorbeelden verduidelijken.
1. Iemand heeft een sterk verantwoordelijkheidsbesef in z’n uiterlijke gedrag. Hij staat bij familie en zakenrelaties bekend als een hoogst verantwoordelijk persoon. Wanneer hij op weg gaat om zichzelf en zijn leven te begrijpen en zijn beelden gaat zoeken, ontdekt hij met schrik dat hij in sommige opzichten toch onverantwoordelijk is. Misschien ten opzichte van andere dingen en op een andere manier, maar toch is het zo. Dit kan allerlei verwarring oproepen die maken dat iemand dit inzicht afwijst, omdat het in conflict is met een andere kant van hem. Hij zou weer snel kunnen toedekken wat hij nu juist aan het ontdekken is.
2. Of neem iemand die bekend staat om zijn moed. Door bepaalde emotionele reacties, neigingen en innerlijke feiten bloot te leggen, komt hij oog in oog te staan met dat deel van zijn persoonlijkheid waar hij een lafaard is. Dit inzicht kan zo’n schok veroorzaken, dat hij niet meer gelooft dat het klopt. Hij zal dan ook tegen zichzelf zeggen, dat het niet waar is. Hij noemt misschien een aantal voorvallen, waar hij zijn moed in vele opzichten bewezen heeft, en tegelijkertijd ontdekt hij emotionele reacties waarin hij laf is.

Daarom is het belangrijk, vrienden, te beseffen dat je fouten in je beelden kunt vinden die je in je uiterlijk gedrag niet hebt. Uiterlijk heb je precies tegenovergestelde reacties, en heus niet alleen maar als masker. Jullie denken zo gemakkelijk in termen van ‘of-of’. Mensen hebben zo langzamerhand wel geleerd dat het niet goed is om te zeggen, dat iemand ‘goed’ is of ‘slecht’. Zover zijn jullie al. Maar

datzelfde geldt ook voor iedere afzonderlijke eigenschap van de mens. Die is niet louter goed of slecht. Als je dat begrijpt, als je dat goed tot je laat doordringen, zal het veel gemakkelijker zijn om je doel te bereiken. Zo zullen jullie, als je dieper in jezelf afdaalt, moeilijkheden opruimen die alleen bestaan omdat je onbekend bent met bepaalde algemene feiten.

Tegenwoordig praten jullie nogal eens over dieptepsychologie. Dat is precies waar je nu mee bezig bent. Maar om dit gevecht met jezelf te winnen, moet je eveneens dieptegebed, dieptemeditatie en diep nadenken leren. In het begin denken jullie alleen verstandelijk als je bidt of mediteert, maar wanneer je je innerlijke zelf gaat ontdekken, zul je dieper moeten gaan. Op zeldzame ogenblikken kun je vervuld zijn van God en zijn ware wetten. Zo af en toe kan dit gebeurden, nog vóór dat je diepere lagen van je bewustzijn hebt ontdekt. Dit gevoel kan niet door een wilsbesluit worden afgedwongen, je hebt het niet in je macht. Het is genade en dat kan een min of meer permanente toestand worden wanneer je je onderbewuste van alle onwaarheid hebt gezuiverd. Met dieptegebed, diep nadenken en dieptemeditatie bedoel ik dat je alles wat je over deze onderdrukte of verborgen reacties gevonden hebt, op een rijtje zet en nadenkt over hun betekenis en hun uitwerking op jou en op anderen. Het maakt niet uit of dat nu bekende trekken zijn of dat het hele andere reacties zijn dan die je van jezelf kent. Vergelijk ze met spirituele wetten en denk erover vanuit spiritueel en praktisch oogpunt. Werk met deze nieuwe kennis door hem opnieuw te voelen en te ervaren. Denk er vervolgens weer opnieuw over na, zo objectief als je kunt. Bid God dat hij je verlicht en kracht geeft om je verkeerde reacties te veranderen.

Je hoeft de kennis die je gevonden hebt (het oude, zich herhalende of het schokkend nieuwe en andere) alleen maar te verbinden met een dieper niveau van denken. Dit is voor sommigen van jullie misschien niet makkelijk te begrijpen, vooral voor diegenen die nog niet met zoeken begonnen zijn. Maar ik ben er zeker van, dat de meeste vrienden die in deze richting vorderingen hebben gemaakt, begrijpen wat ik bedoel. Het is heel subtiel en erg belangrijk. Laat de nieuwe kennis niet voor wat het is, want die kan gemakkelijk in het oude patroon terugglijden. Je kunt jezelf gemakkelijk voor de gek houden en geloven dat je enkel en alleen omdat je iets belangrijks gevonden hebt over je ziel, verder niets hoeft te doen. Je kunt over de theoretische kennis beschikken en gewoon doorgaan met dezelfde reacties als

vroeger. Het is niet genoeg om inzicht in je verborgen neigingen en reacties te krijgen en het daarbij te laten. Het werk begint pas na zo'n herkenning. Dat is de dieptemeditatie, zo diep als het niveau dat je ontdekt hebt. Doe je dat niet, dan zul je nog een tijdje het gevondene kunnen vasthouden, maar langzamerhand zal het verder van je af raken en theoretische kennis blijven, terwijl je daaronder blijft reageren zoals vroeger, zonder dat het je gelukt is je foutieve emotionele reacties en innerlijke conclusies te integreren en tot eenheid te brengen. Ik zeg het vaak: emoties zijn meer dan je uiterlijke neigingen aan gewoonten gebonden en bovendien zijn ze zo vluchtig dat het gemakkelijk aan je aandacht ontsnapt dat ondanks al je inspanningen je oude patronen gewoon werkzaam blijven. Je bent er zo aan gewend om onaangename kennis naar je onderbewuste te schuiven dat je die gewoonte niet van de ene op de andere dag kunt opgeven. Daar is veel training, concentratie en inspanning voor nodig. Nieuwe gewoonten moeten worden gevormd totdat je de signalen van de verborgen trekken, die bewust gemaakt moeten worden, herkent. Je moet er een speciale gevoeligheid voor ontwikkelen en dat kost natuurlijk tijd.

Je kunt ook in het tegenovergestelde uiterste terechtkomen en dat is even schadelijk als de oude reactie en even gebonden aan je beeld. Dit kan gebeuren omdat je onbewust geen geduld hebt en je zielsgewoonten snel en drastisch wilt corrigeren - en dat lukt natuurlijk niet. Het kan ook gebeuren omdat je boos bent op jezelf en jezelf en de wereld tart. Deze manier van doen is even verkeerd als je oude patroon, ze gebruikt alleen een andere tactiek. Kijk uit voor deze twee valkuilen, vrienden. De enige manier om die te vermijden is om rustig en geduldig met het begrip dat je je hebt verworven te werken waarbij je kalm je tijdelijke onvermogen om anders te reageren aanvaardt,wetend dat langzaam groeien de enig mogelijke manier is. Bekijk de pas gevonden kennis vanuit verschillende gezichtspunten en bid en mediteer dáár op en niet op het uiterlijke niveau waarop je vroeger werkte. Misschien had je ook bepaalde gewoontepatronen voor je gebed en meditatie. Dit was nuttig en goed in de vorige fase van je ontwikkeling maar nu moet je een niveau dieper gaan.

Ik wil jullie nog op het vreemde verschijnsel wijzen dat van even groot belang is als al het andere wat met verkeerde innerlijke beelden verband houdt en dat is dat het gevonden beeld bij de persoon in kwestie een diepe schaamte kan veroorzaken. Objectief hoeft het niet eens iets te zijn om je over te schamen; je zou je niet hoeven te

rechtvaardigen als het openlijk zichtbaar was; en als je het bij anderen zou tegen komen zou je zo'n reactie niet terecht vinden. Als je de moed hebt om je beeld openlijk te laten zien, zul je zelf ervaren hoe dit gevoel van verlegenheid en schaamte volledig verdwijnt. Maar voor het zover is en je er nog mee vecht, zul je deze schaamte heel sterk ervaren. Je kunt een fout hebben die heel wat erger is maar omdat je hem lang geleden hebt ontdekt, heb je hem geaccepteerd en je er mee verzoend zodat je je er niet meer over schaamt. Je kunt er misschien zelfs openlijk met anderen over praten. Een veel kleinere fout of een fout die niets met een fout of met algemeen erkende normen voor zonde te maken heeft, veroorzaakt diepe schaamte zolang je hem nog niet hebt geaccepteerd.

Je ontdekt bijvoorbeeld een sterke invloed en afhankelijkheid van een van je ouders. Op zichzelf niets om je over te schamen, iets waarover dagelijks gesproken wordt. Tot nu toe was je je dit niet bewust; je had niet in de gaten hoezeer je door hen beïnvloed werd en hoezeer je nog steeds van dergelijke emoties afhankelijk bent. Wanneer je dit voor het eerst beseft, voel je een diepe verlegenheid. Zo'n reactie is duidelijk gebaseerd op een beeld vrienden. Als je dit van tevoren beseft, zul je het jezelf wat gemakkelijker kunnen maken. Je kunt dan het emotionele, subjectieve gevoel loslaten dat je alleen staat of dat jij alleen zulke gevoelens hebt. Want je emoties geloven dat en daarom schaam je je zo. Dat is de afgescheidenheid die je hebt gecreëerd met al je misplaatste verdedigingsmechanismen waaronder je juist op zulke momenten lijdt. Maar als je beseft dat iedereen hier doorheen gaat en dat het een bekend symptoom is, zul je geen acht slaan op je subjectieve en onjuiste emotionele reactie en je er niet meer door laten leiden. Alleen dan kun je een scheidsmuur afbreken die jou tot nu toe opgesloten hield in de duisternis, eenzaamheid, en angst, in schuld en valse schaamte. Alleen dan kun je als een vrij mens met opgeheven hoofd rondlopen in plaats van te worden geregeerd en onderdrukt door je verkeerde indrukken en valse schaamte. Het vraagt alleen moed om door wat zo schaamtevol lijkt heen te gaan en jezelf te zien zoals je bent. Dat is de enige manier om te ontdekken dat je in een spookwereld van angsten en schaamte hebt geleefd die niets met de werkelijkheid te maken heeft. Onthoud dat.

Jullie zien dus, vrienden, dat het inzicht in de schaduw van je ziel en de oorzaken van haar bestaan vergroot wordt als jullie de *diepte ingaan*. Als jullie naar je verkeerde emotionele gevolgtrekkingen kijken, zul je

ontdekken dat, wanneer je je valse schaamte en weerstanden bestrijdt met geduld, gezonde ijver en wilskracht, je de feitelijke en absolute waarheid zult inzien, dit is de enige manier om geestelijk te *stijgen*. Het is ondenkbaar dat je deze schijnbare *afdaling* kunt vermijden en toch geestelijk kunt groeien en ontwikkelen. Het is zelfbedrog en 'wensdenken'. Het kan beslist niet.
En nu, beste vrienden, ben ik klaar voor jullie vragen."

VRAAG: U zei, dat alle mensen dezelfde tijd gegeven is. Bedoelt U daarmee dat tijd voor iedere ziel een andere betekenis heeft?

"Ik bedoel het volgende: Stel dat je een uur tijd tot je beschikking hebt. Een uur blijft een uur, hoe je het ook beleeft. Of het nu aangenaam of onaangenaam is. Je kunt het altijd meten en objectief blijft het een uur. Je eigen indruk, wat je in die tijd denkt en voelt, is subjectief en heeft geen invloed op het uur dat voorbij gegaan is. In de geestelijke wereld geldt precies het tegenovergestelde. De geestelijke houding is objectief; al het andere, elke maat of welke waarde ook, is subjectief. Is dat duidelijk?" (*Ja, dank U wel.)*

VRAAG: Wat U over dieptemeditatie en gebed gezegd hebt vind ik erg moeilijk te begrijpen. Hoe kun je dat dan nog weer dieper benaderen, als je een patroon al goed hebt bekeken?

"Hetzelfde probleem op een dieper niveau benaderen, gebeurt automatisch als je iets doorwerkt. Als je het hebt blootgelegd, moet je er met deze nieuwe gegevenheden opnieuw over nadenken, mediteren en bidden. Of je dan dezelfde trekken ontdekt die je je al bewust was of gedeeltelijk bewust was, of dat je hele nieuwe reacties en gevoelens tegenkomt, je moet er opnieuw tegenover gaan staan met een verse kijk en een nieuw gevoel, meevibrerend met de ervaring van dit inzicht. Denk erover; bid om het nieuwe materiaal goed te integreren met je persoonlijkheid zodat je heel kunt worden. Zulke nieuwe vondsten passen meestal niet in het beeld dat iemand van zichzelf (gemaakt) heeft. Het voelt als een zere plek. Om deze vervormde emoties weer heel en gezond te maken, moet je deze nieuwe ontdekkingen benutten, zoals ik dat in deze lezing heb uitgelegd."

VRAAG: U wilde vanavond praten over het probleem van 'verlangenloos leven' en over verlangen tegenover afzien van verlangen..

“Ik heb al eens gezegd, dat ‘leven zonder verlangen’ heel gemakkelijk verkeerd begrepen en uitgelegd kan worden, vooral als iemand bang is om te leven, te voelen en lief te hebben. De uiterlijke intellectuele kennis die verkregen kan worden door spiritueel onderricht, lijkt deze verkeerde voorstelling van zaken te bevestigen en kan door zo’n persoon gebruikt worden als rationalisatie en rechtvaardiging, waar het onderbewuste juist voortdurend naar op zoek is. Met de kennis die jullie inmiddels verkregen hebben, zul je nu beter begrijpen waarom ik destijds zei, dat vrij van verlangen zijn een onderwerp is, dat voorzichtig benaderd moet worden, anders doet het meer kwaad dan goed. Iemand met een beeld zoals ik hier genoemd heb, is erg bang om de wereld, zijn gevoelens en de onvermijdelijke teleurstellingen onder ogen te zien; daarom trekt hij zich terug en gebruikt het woord ‘verlangenloosheid’ ter camouflage en om het in te passen in zijn beeld. Dit is een algemeen verschijnsel. Alleen iemand zonder die angst kan begrijpen wat verlangenloosheid en verzaking van verlangens werkelijk betekent. Als er zo’n beeld bestaat - en heel veel mensen hebben dat min of meer - is de enige manier om werkelijk zonder verlangens te worden, om oog in oog te komen met je angst om te leven en lief te hebben. Het is van belang om eerst de pijn daarvan te riskeren en te verdragen in plaats van geforceerd te proberen dit noodzakelijke ontwikkelingsstadium te vermijden.

Alleen nadat je vrijwillig de pijn die verbonden is aan verlangen hebt gevoeld, kun je eraan ontgroeien. Je kunt er niet omheen, vrienden. Je kunt jezelf niet tot een houding dwingen, die je nog niet hebt bereikt; dat zou een leugen, ja zelfs bedrog zijn. Zo lang je nog verlangens hebt, moet je dit erkennen en erdoor heen gaan, zodat je er eerlijk aan kunt ontgroeien. Alleen als je het organisch groeiproces volgt, dat geestelijke ontwikkeling nu eenmaal is, zal de pijn langzamerhand minder worden. En niet omdat je die vermijdt of vreest, maar omdat je hem onder ogen wilt zien. Dat is de enige manier waarop verzaking en verlangenloosheid verkregen kunnen worden, zonder zelfbedrog en dwaling. Ieder moet voor zichzelf persoonlijk beslissen hoe nuttig het is om nu over verlangenloosheid te mediteren. Alleen wanneer je helemaal niet meer bang bent voor pijn en teleurstellingen is de tijd er rijp voor, lieve vrienden, en niet eerder. Als je jezelf gedwongen hebt tot een houding van berusting, heb je ervoor gekozen met het onbewuste motief om te vluchten voor waar je bang voor bent. De enige juiste gang van zaken is, dat je accepteert dat je nog steeds verlangens hebt en wat hun prijs is.

Dat is iets anders dan iemand die verlangens heeft zonder een spiritueel doel. Hij zal zich door zijn eigen wil laten voortduwen en in de greep van zijn verlangens zijn; hij zal tegen alles en iedereen in opstand komen, die de vervulling van zijn verlangens in de weg staat. Jullie, die op dit pad zijn, kunnen deze tendensen beoordelen, ze met een zekere afstand bekijken en ze bewust hanteren: ze niet helemaal de vrije loop laten, noch ze volledig onderdrukken. Als je naar jezelf luistert en je gevoelens probeert te begrijpen, kun je zien waar je eigenzinnigheid, je trots en je ego bevrijding eisen tegen je hoger zelf in. Degene die weet, dat bevrediging van je eigen wil niet het doel van het leven is, evenmin als geluk, maar dat het je gegeven is om zowel van geluk als ongeluk te leren, zal niet toegeven aan de verlangens van het lager zelf. Als hij dat af en toe wél doet, zal hij er ook weer iets van leren. Alleen wie niet vlucht voor ongelukkig zijn, kan echt gelukkig worden. En alleen wie niet vlucht voor ongelukkig zijn, kan ware verlangenloosheid bereiken, misschien pas veel later. Dat is mijn antwoord, vrienden. Ik zeg dit in de hoop dat jullie het idee van verlangenloosheid niet zullen gebruiken om je innerlijke angsten voor het leven, liefde en pijn weg te rationaliseren. Is dit duidelijk?" (*Ja, ik zal het bij de Bhagavad Gita op bepaalde plaatsen nog een keer inbrengen*).

VRAAG: De volgende vraag gaat over het punt van egoïsme bij het bidden.

"Ik heb dit al verschillende keren besproken, maar ik zal het nog een keer doen en nu vanuit een iets andere invalshoek. Ik weet dat er veel mensen zijn, die bang zijn dat hun gebed alleen maar egoïstisch is. Ik kan daar alleen maar van zeggen, dat dat erg afhangt van hoe je bidt en wat je motieven zijn. Afgezien van heel grof gedrag kun je van geen enkel gedrag zeggen dat het in zichzelf egoïstisch is of dat het dat niet is; het gaat om je motieven en het is altijd afhankelijk van de manier waarop je iets doet. Het antwoord is dus heel eenvoudig: als je om dingen bidt omdat je ze wil hebben en omdat het aangenaam is en verder niets, dan is dat natuurlijk egoïstisch gebed. Afgezien daarvan: het zal ook niets uitrichten. Alleen een zuivere geestelijke kracht die uit je ziel naar boven komt, zal effect hebben. Uit zo'n gebed spreekt een misvatting over het leven en is daarom onwaar, ook al lieg je niet met opzet. Een onware gedachte, hoe onschuldig en goedgelovig ook, kan zich echter niet verbinden met de ware krachten in de kosmos. Het gelijke trekt het gelijke aan en deze wet kan niet veranderd worden.

Een van de eerste dingen die je op dit pad leert is dat je jezelf bevraagt over je eigen motieven, waarom wil je iets hebben, dat je jezelf afvraagt wat de reden van bepaalde emotionele reacties is. En als je jezelf het antwoord niet kunt geven is het een goed begin om te bidden voor de wil om zonder vrees en in waarheid naar jezelf te kijken. Dat kun je geen egoïsme noemen. Zo bid je om zuivering van je motieven. Verder is het zeker niet egoïstisch als je andere mensen alleen het goede toewenst en als je jezelf ertoe kan brengen om te bidden voor degenen die jou kwaad hebben gedaan. Als je dat werkelijk meent, is dat op zichzelf al zuiverend. Als je om kracht en inzicht bidt om je eigen lafheid te overwinnen en je weerstanden om jezelf te ontwikkelen, is dat ook geen egoïsme. Als je twijfelt of het onvermijdelijke geluk dat uit zuivering voortkomt - nadat een bepaald punt bereikt is - egoïstisch is, dan zou het kunnen lijken dat het een hoger doel is om onzuiver te blijven en dus ongelukkig te zijn, want dat zou dan niet egoïstisch zijn. In dit verband moet je begrijpen, dat Gods wetten op deze manier werken. Alleen wie gelukkig is, kan anderen gelukkig maken. Ik bedoel niet een goedkoop en gemakkelijk verkrijgbaar geluk, maar geluk dat alleen door hard werken ontstaat en dat niemand je af kan nemen. Je zult nooit een ongelukkig mens zien die werkelijk geluk aan anderen kan geven. Dat is onmogelijk. Hij kan bepaalde dingen goed doen, bijvoorbeeld een onzelfzuchtige daad, maar hij kan onmogelijk iemand anders gelukkig maken.

Dus als je bang bent om egoïstisch te zijn, omdat je proces van zuivering en ontwikkeling je gelukkig maken - en daar moet je voornamelijk om bidden, afgezien van je gebed voor anderen - beschouw geluk dan als een bijverschijnsel, als een middel tot een doel en niet als doel op zichzelf. Ook al komt er in het begin van je hogere streven wat egoïsme bij - dat wil zeggen verlangen om gelukkig te zijn - herken het dan maar en til er niet te zwaar aan. Accepteer jezelf zoals je bent en je bent nog steeds onvolmaakt. Het zelfzuchtige motief is niet zo zuiver als de opvatting van geluk als een bijverschijnsel, als middel tot een doel, maar is beslist een stap dichterbij de verwerkelijking van de waarheid. Alleen door jezelf te zuiveren kun je gelukkig worden; iemand die minder bewust is, gelooft dat geluk het gevolg is van toegeven aan alle verlangens van je lagere natuur. Als je niet vrij van egoïsme bent - wat vrijwel niemand is - is het gezonder om dit duidelijk te zien, dan om het weg te duwen; verborgen in je ziel zal het je meer kwaad doen dan wanneer je de moed hebt om het bestaan ervan te erkennen. Weet dat er een hoger doel is, maar dat je

daar emotioneel gezien nog niet bent. Weet ook dat afzonderlijk geluk niet mogelijk is. De scheidsmuur moet neergehaald worden en daar zijn jullie bang voor; jullie voelen je erdoor bedreigd. Je ziet niet in, dat door je wens om de muur overeind te houden, je je eigen doel ondermijnt en je heel onlogisch je eigen verlangen tegenspreekt om iets te ontwikkelen wat even sterk in je leeft, ondanks je angst ervoor. Jullie willen allemaal gelukkig zijn en jullie willen allemaal gelukkig maken; geen van tweeën is mogelijk zonder je scheidsmuur te verliezen.

Hoe pak je dat aan? Door datgene te doen wat je het allermoeilijkste lijkt: je trots opgeven misschien of door je schaamte heengaan. Als je het zo bekijkt, zul je beseffen, dat er niets egoïstisch zit in zo'n gebed. God wil dat je gelukkig bent. Het is een eeuwenoude misvatting, dat goddelijk zijn betekent dat je ongelukkig en streng moet zijn. Dit beeld is bij alle mensen ingegrift. Dat is het zogenaamde martelaarschap. Nee, vrienden, zo is het niet. jullie hoeven je niet schuldig te voelen als je gelukkiger wordt. Dit betekent niet dat je om geluk moet bidden. Je moet bidden om de kracht en het vermogen om de obstakels die je tussen jezelf en je geluk hebt gezet, te overwinnen en te verwijderen. Dat houdt in dat je door het ongeluk heen gaat dat je jezelf hebt aangedaan middels vergissingen en onwetendheid en het niet probeert te vermijden. Het resultaat aan het eind van de tunnel zal helder licht zijn van vrede, harmonie, schoonheid en vreugde, onafhankelijk van wat andere mensen doen of vinden. In die geest moet je bidden."

VRAAG: Mag ik vragen waarom het vaak zo moeilijk is om alleen al te beginnen met bidden?

"Jullie weten allen dat je ontwikkeling niet in een rechte lijn naar boven gaat of naar 'beneden'. Het gaat spiraalsgewijs op en neer. En soms besef je niet als je in een dalende beweging zit dat dit een stap verder is dan de laatste stijgende beweging waar je in zat. Een stijgende beweging voelt altijd beter, ook al is hij op lager niveau dan de neergaande beweging van het volgende moment. Je voelde een verrukking en bevrijding die je niet voelt in de dalende beweging waar je nu inzit. In een dalende beweging kom je conflicten, problemen en tegenstrijdigheden tegen die je nog niet hebt opgelost. Ze verstoren je rust en maken je onrustig en angstig tot je ze zorgvuldig hebt uitgewerkt en begrepen, tot je ze geïntegreerd hebt in je zelfbeeld voorzover dit nu voor je toegankelijk is. Zodra dat gebeurd is, begint

de opgaande beweging en geniet je van de zuivere lucht, van een stapje meer verworven waarheid. Als de dalende beweging terugkomt, moet je in de duisternis van je eigen verwarringen delven en dat snijdt je van de goddelijke stroom af. Je kunt dit simplificeren door te zeggen: “Het is een treurige boel; ik heb onaangename ervaringen en daarom ben ik van de goddelijke stroom afgesneden”. Dat is waar, maar het is half waar en dat is altijd gevaarlijk. De nare ervaringen zijn een afspiegeling en een noodzakelijk gevolg van de oorzaak in jezelf die klaar ligt om uitgegraven te worden. Daarom is de stroom afgesneden als je in de neergaande beweging zit; dit kan korter of langer duren, al naar gelang je persoonlijkheid en het conflict dat moet worden opgelost.

Jullie worden omringd door de krachtige indrukken van de zichtbare wereld. Jullie kunnen niet verder in het gevoel van realiteit doordringen dan zoals jullie dat in andere tijden geproefd hebben. Het vereist een strijd om weer te overwinnen. Elke overwinning betekent een nieuwe opgaande beweging. Het is heel gewoon dat je Gods absolute waarheid niet voelen kunt in perioden van tijdelijke duisternis, dat je er niet van doortrild bent. Dit kun je niet forceren met je wil. Maar wat je in deze perioden wel kunt en moet doen is eerlijk en precies over je bevindingen nadenken in het licht van wat je nu weet, ook al zit deze kennis op dit moment alleen in je hoofd. Je zult moeten wachten tot je weer helemaal gevuld wordt met deze kennis.”

Deze lezing werd gegeven door Eva Pierrakos in 1958.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Image Finding'.
Vertaling door Anna Bol in 1979; herzien in 1991 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uigave 2009